

forudsættes, at der i et sådant regulativ gives mere detaljerede regler for direktoratets administration.

Direktoratets opgave vil være at forelægge rådet de sager, som det i henhold til rådets forretningsorden påhviler rådet at behandle, eller hvori direktoratet i øvrigt finder det hensigtsmæssigt at indhente en afgørelse eller vejledning fra rådet.

Direktoratet forudsættes i øvrigt at skulle varetage den daglige administration inden for tilsynets forretningsområde. Således må det påhvile direktoratet at undersøge og tilrettelægge de sager, der skal forelægges for rådet, og medmindre rådet træffer anden bestemmelse, at føre forhandlinger med offentlige myndigheder, organisationer, forsikringsselskaber m. v. og gennemføre de af rådet truffne beslutninger.

Det er tanken, at direktoratet skal tage et selvstændigt initiativ med hensyn til kontrolopgaver. Det vil således påhvile direktoratet af egen drift at indlede undersøgelser vedrørende forhold, der omfattes af lovgivningen, og som det bliver opmærksom på.

Direktoratet vil få beføjelse til at træffe afgørelser på rådets vegne i de i lovens kapitel 27 nævnte tilfælde. Der er tale om bestemmelser, der skal anvendes i situationer, hvor det er nødvendigt at gøre indgreb over for et forsikringsselskab, f. eks. fordi dets økonomiske forhold kræver det, eller forsikringstagernes interesser er udsat for fare. Der kan f. eks. blive tale om, at selskabets koncession tilbagekaldes, at det træder i likvidation efter direktoratets bestemmelse, eller at en livsforsikringsbestand tages under administration.

Uanset at disse afgørelser er af en så alvorlig karakter, at den endelige behandling af de pågældende sager principielt bør foregå i rådet, kan afgørelsen i disse særlige tilfælde træffes af direktoratet. I modsat fald kunne øjemedet med disse foranstaltninger på afgørende vis være forspildt på grund af den tidsmæssige faktor.

Om denne virksomhed og om den daglige administration, herunder truffne konkrete afgørelser, der måtte give anledning dertil, bør rådet holdes underrettet.

Til § 240 (§ 120, stk. 1, og § 142)

Bestemmelsen svarer til reglerne i den gældende lov, dog med den ændring, at der generelt gives forsikringstilsynet mulighed for at kræve de nødvendige oplysninger fra en virksomhed til afgørelse af, om den er omfattet af loven. Om rådets tavshedspligt gælder samme regler som for de ansatte, jfr. forslaget § 237, stk. 5.

De af stk. 4 omfattede beføjelser og pligter findes angivet i en lang række bestemmelser i lovforlaget. En nøjagtig opregning heraf er derfor ikke mulig. Som eksempler skal nævnes lovforslaget kapitel 4 og 8 om kapitalgrundlaget, kapitel 14 om årsregnskab og koncernregnskab m. v., kapitel 18 om fusion, kapitel 20 om revision og granskning, kapitel 26 om tilsynet og kapitel 27 om genoprettelse m. v.

Ansvar for forsikringstilsynet har i almindelighed den likvidator, tilsynsførende eller kurator, der i relation til lov om forsikringsvirksomhed træder i stedet for selskabets bestyrelse og direktion.

Det forudsættes, at der etableres et samarbejde mellem forsikringstilsynet og skifteretten i tilfælde af betalingsstandsning eller konkurs, og at der herved i praksis sker en afgrænsning af de beføjelser, som disse myndigheder har i henhold til lov om forsikringsvirksomhed og konkursloven. Skifteretten vil således kunne fritage for det i konkurslovens § 125 foreskrevne årsregnskab, såfremt et tilsvarende regnskab udarbejdes i henhold til lovforslaget § 148 og indsendes til forsikringstilsynet.

Til § 241 (§ 144)

Efter gældende lov påhviler det forsikringsrådet årligt at afgive en beretning om rådets virksomhed og en sammenstilling af de indberetninger og regnskaber, som indsendes til rådet, samt en fortegnelse over de af loven omfattede forsikringsselskaber. Efter forslaget skal forsikringstilsynet herudover fremdrage væsentlige træk i forsikringserhvervets udvikling i beretningsåret og redegøre for forhold inden for forsikringsbranchen, som er af interesse for offentligheden. Der vil i forbindelse hermed bl. a. kunne blive tale om løbende at foretage omkostningsanalyser, undersøgelse af præmiefastsættelser, skadesprocenter, kapitalanbringelser eller andre undersøgelser af enkelte brancher, hvor der måtte være behov herfor. I det hele bør det tilstræbes, at tilsynets beretninger gøres så oplysende og tilgængelige for brugerne som muligt, og at de udkommer snarest muligt efter udløbet af beretningsåret.

Til § 242 (§ 145)

Den hidtidige fordeling af udgifterne ved tilsynet med forsikringsselskaberne er sket på grundlag af selskabernes bruttopræmieindtægt for direkte, dansk forretning. Det er imidlertid mere rimeligt, at fordelingen også i et vist omfang sker i forhold til renteindtægterne, der især for livsforsikringsselskaber og pensionskasser har et betydeligt omfang.